

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 282

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 octombrie 1994

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
184.	1	modul de suportare a cheltuielilor de cazare în unele situații speciale	5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 23 din 14 martie 1994.....	2-3	635. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală.....	5
Decizia nr. 82 din 20 iulie 1994	3-4	Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală.....	5-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
632. — Hotărâre pentru extinderea prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. 521/1992 privind realizarea, administrarea și repartizarea fondului de locuințe pentru Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Serviciul Român de Informații	4	638. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil situat în orașul Sinaia, județul Prahova, în administrarea Ministerului Justiției și a Ministerului Public	7
633. — Hotărâre referitoare la aplicabilitatea unor prevederi din Hotărârea Guvernului nr. 59/1993 privind		664. — Hotărâre privind numirea unui consul general...	7
		680. — Hotărâre privind stabilirea zilei de 5 octombrie ca „Ziua mondială a profesorului“.....	8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind acreditarea unui ambasador

În temeiul art. 91 alin. (2) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Eugen Popa, ambasador extraordinar și pleni-potențiar al României în Malaezia, se acreditează în această calitate și în Brunei Darussalam, cu reședința la Kuala Lumpur.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2)
din Constituția României,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINIȘTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 23 septembrie 1994.
Nr. 184.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 23

din 14 martie 1994

Victor Dan Zlătescu — președinte
 Ion Filipescu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Ioan Griga — procuror
 Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 din Codul penal invocată de inculpatul Șerban Dan în cauza ce formează obiectul Dosarului nr. 2916/1993 al Judecătoriei Tulcea.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 9 martie 1994, în prezența reprezentantului Ministerului Public, a inculpatului Rusu Constantin și în lipsa celorlalți inculpați și a părții civile, care, deși legal citate, nu s-au prezentat, fiind consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 9 martie 1994.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Tulcea nr. 108/P/11.02.1993, Șerban Dan, Șerban Gheorghe și Rusu Constantin au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de furt în paguba avutului obștesc prevăzută de art. 224 din Codul penal.

În cauză Judecătoria Tulcea a pronunțat Sentința penală nr. 359 din 1 martie 1993, care a fost însă casată cu trimitere spre rejudecare de către Tribunalul Tulcea, prin Decizia penală nr. 158 din 20 aprilie 1993.

În timpul dezbaterilor ce au avut loc în fața Judecătoriei Tulcea, în cauza ce formează obiectul Dosarului nr. 2916/1993 al acestei instanțe, inculpatul Șerban Dan a ridicat, la termenul de judecată din 8 iunie 1993, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 din Codul penal și a solicitat sesizarea Curții Constituționale. Instanța a amânat pronunțarea la data de 29 iunie 1993, iar prin încheierea din aceeași dată a sesizat Curtea Constituțională. În motivarea încheierii se arată, în esență, că față de dispozițiile art. 135 din Constituție care consacră doar două forme de proprietate, și anume cea publică și cea privată, noțiunea de avut obștesc și definirea dată acesteia prin art. 145 din Codul penal a devenit desuetă, fiind în contradicție cu dispozițiile constituționale.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, au fost solicitate, potrivit Legii nr. 47/1992, puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere primit de la Guvern se contestă competența Curții Constituționale în soluționarea excepției invocate, considerând că aceasta nu este o problemă de ordin constituțional, ci o chestiune de interpretare juridică de competența instanțelor judecătorești. Pe fond se susține că atât noțiunea „obștesc” folosită în art. 145 din Codul penal, cât și categoria juridică de avut obștesc nu sunt contrare Constituției, această din urmă categorie având o sferă mai largă decât conceptul de avut public în care se identifică doar bunurile proprietății publice.

Senatul și Camera Deputaților nu au comunicat punctul lor de vedere.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 224 din Codul penal, prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 3 și art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că este competentă să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate.

Cu privire la excepția invocată, Curtea constată că interpretarea constituționalității prevederilor din Codul penal referitoare la avutul obștesc a făcut obiectul Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. 1/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 27 septembrie 1993. Prin decizia respectivă s-a constatat că dispozițiile din Codul penal referitoare la infracțiunile contra avutului obștesc sunt abrogate parțial potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, urmând a se aplica numai cu privire la bunurile proprietate publică, prevăzute de art. 135 alin. (4) din Constituție, bunuri ce formează obiectul exclusiv al proprietății publice.

Ținând seama de Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1993 și de dispozițiile art. 26 alin. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, care stipulează că interpretarea dată de plen este obligatorie pentru completul de judecată, rezultă că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 224 din Codul penal invocată de Șerban Dan în Dosarul nr. 2916/1993 al Judecătoriei Tulcea ar urma să fie admisă. Însă se constată că prin Decizia nr. 33 din 26 mai 1993, rămasă definitivă, Curtea a constatat că art. 224 din Codul penal a fost abrogat parțial potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție și, în consecință, urmează a se aplica numai cu privire la bunurile prevăzute de art. 135 alin. (4) din legea fundamentală.

Din cele arătate, rezultă că în prezent excepția de neconstituționalitate invocată de Șerban Dan în fața Judecătoriei Tulcea este lipsită de obiect, deoarece prevederile art. 224 din Codul penal sunt abrogate parțial, potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, astfel cum s-a constatat prin Decizia nr. 33/1993, mai sus citată.

Dacă, ținând seama de prevederile Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. 1/1993, s-ar admite excepția de neconstituționalitate invocată de Șerban Dan, în fața Judecătoriei Tulcea, ar însemna să se ajungă la constatarea abrogării unui text de date diferite, ceea ce este inadmisibil. De asemenea, prin faptul că, între timp, art. 224 din Codul penal a fost declarat ca abrogat parțial, iar, potrivit art. 145 din Constituție, Decizia nr. 33/1993, fiind definitivă, este obligatorie, rezultă că scopul urmărit prin excepția ridicată a fost realizat, astfel încât această excepție urmează a fi respinsă ca nemaiavănd nici interes și nici obiect.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și al art. 1, art. 3, art. 13 alin. (1) lit. A. c), art. 25 și art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca lipsită de obiect excepția de neconstituționalitate ridicată de Șerban Dan în Dosarul nr. 2916/1993 al Judecătorei Tulcea, întrucât prin Decizia nr. 33 din 26 mai 1993, rămasă definitivă, Curtea Constituțională a constatat că art. 224 din Codul penal a fost abrogat parțial conform art. 150 alin. (1) din Constituție, art. 224 urmând a se aplica numai cu privire la bunurile prevăzute în art. 135 alin. (4) din Constituție, bunuri ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată azi 14 martie 1994.

PREȘEDINTE,

Victor Dan Zlătescu

Magistrat-asistent,

Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 82

din 20 iulie 1994

Vasile Gionea	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Antonie Iorgovan	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

și nu al examinării pe fond a cazului concret dedus judecătii. În acest fel decizia ar apărea ca nemotivată.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând decizia atacată, încheierea de sesizare, motivele de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile recurentului — Ministerul Public —, dispozițiile legale atacate ca neconstituționale raportate la prevederile Constituției, precum și cele ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Pe rol pronunțarea asupra recursului declarat de Ministerul Public împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 23 din 14 martie 1994.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 5 iulie 1994, în prezența reprezentantului Ministerului Public și a inculpatului Rusu Constantin și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea Constituțională, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 13 iulie 1994 și apoi la 20 iulie 1994.

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Tulcea nr. 108/P/1993, Șerban Dan, Șerban Gheorghe și Rusu Constantin au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de furt în paguba avutului obștesc prevăzută de art. 224 din Codul penal.

La termenul de judecată din 8 iunie 1993, inculpatul Șerban Dan a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 din Codul penal, considerând în esență că, raportat la prevederile imperative ale art. 150 alin. (1) din Constituție, acestea sunt abrogate implicit.

Prin Decizia nr. 23 din 14 martie 1994, Curtea Constituțională a respins ca lipsită de obiect excepția de neconstituționalitate, constatând că art. 224 din Codul penal a fost abrogat parțial, conform art. 150 alin. (1) din Constituție, astfel încât textul urmează a se aplica numai cu privire la bunurile prevăzute în art. 135 alin. (4) din Constituție, bunuri ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

Împotriva acestei decizii Ministerul Public a declarat recurs, invocând următoarele motive:

1. Curtea nu este competentă de a se pronunța asupra conflictului legilor anterioare Constituției cu prevederile acesteia și, deci, de a constata că ele sunt abrogate potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, în cazul în care încalcă o prevedere constituțională.

2. Decizia este criticată pentru că soluția respingerii excepției de neconstituționalitate ca lipsită de obiect este rezultatul aplicării Deciziei Curții Constituționale nr. 33/1993

Primul motiv de recurs, care vizează necompetența Curții Constituționale de a se pronunța asupra conflictului legilor anterioare Constituției cu prevederile acesteia și, deci, de a constata că ele sunt abrogate, potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, în cazul în care contrazic o prevedere constituțională, nu este fondat. Potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, legile preconstituționale rămân în vigoare, în măsura în care nu contravin acesteia. Rezultă că, prin natura sa, contrarietatea unei legi anterioare Constituției cu prevederile acesteia are drept consecință abrogarea. În cazul legilor anterioare Constituției, neconstituționalitatea are un caracter specific, întrucât cauza sa este posterioară legii, constând în schimbarea temeiului legitimității sale constituționale. În aceste condiții, controlul constituționalității unei legi preconstituționale, care are ca rezultat constatarea contrarietății acesteia cu prevederile Constituției, nu duce la declararea legii ca neconstituțională — o lege putând fi apreciată numai în funcție de regimul constituțional sub imperiul căruia a fost adoptată — ci la constatarea aprobării, soluție ce constituie consecința constituțională, prevăzută de art. 150 alin. (1), a unei asemenea contrarietăți.

Nici cel de-al doilea motiv de recurs, care vizează respingerea excepției de neconstituționalitate ca lipsită de obiect, nu este fondat, recursul neținând seama de specificul jurisdicției constituționale. Astfel, excepția de neconstituționalitate poate fi admisă sau respinsă prin decizie definitivă.

În caz de admitere a excepției de neconstituționalitate, decizia Curții Constituționale produce efectele prevăzute de art. 145 alin. (2) din Constituție și de art. 26 din Legea nr. 47/1992. Astfel fiind, textul declarat ca neconstituțional sau textul anterior Constituției constatat ca abrogat, deoarece, potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție,

este contrar acesteia, nu mai poate fi aplicat, este scos din legislație. Orice altă excepție care ar avea ca obiect textul declarat ca neconstituțional sau constatat ca abrogat urmează să fie respinsă ca lipsită de obiect, dacă soluționarea excepției de neconstituționalitate s-a făcut cu citarea părților, ori ca vădit nefondată în cazul în care, pentru același motiv de fond, excepția a fost, potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, rezolvată fără citarea părților. Așa fiind, referirea la deciziile definitive anterioare nu înseamnă o lipsă de motivare în drept, ci dimpotrivă, aplicarea consecventă a dispozițiilor constituționale și legale.

Recursul invocă și faptul că respingând excepția ca lipsită de obiect se închide calea sesizării Curții Constituționale chiar și atunci când excepția privește un

bun public, nominalizat expres în art. 135 alin. (4) din Constituție.

Argumentul nu poate fi desigur primit deoarece Curtea Constituțională statuează numai asupra problemelor de drept. Constatând în drept că art. 224 din Codul penal, ca orice alt text în legătură cu avutul obștesc, este abrogat parțial și că urmează să se aplice numai cu privire la bunurile prevăzute în art. 135 alin. (4) din Constituție, bunuri ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice, rămâne ca fiecare instanță judecătorească să stabilească dacă este vorba sau nu de astfel de bunuri și să decidă dacă textele referitoare la infracțiunile privind avutul obștesc sunt sau nu aplicabile.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c), art. 145 alin. (2) și art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și al art. 1, art. 3, art. 13 alin. (1) lit. A. c), art. 25 și art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul formulat de Ministerul Public împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 23 din 14 martie 1994 pronunțată în Dosarul nr. 74C/1993.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 20 iulie 1994.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. dr. VASILE GIONEA

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru extinderea prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. 521/1992 privind realizarea, administrarea și repartizarea fondului de locuințe pentru Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Serviciul Român de Informații

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 521/1992 privind realizarea, administrarea și repartizarea fondului de locuințe pentru Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Serviciul Român de Informații se aplică și Serviciului de Telecomunicații Speciale.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

Secretar de stat,
seful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,

Octav Cozmâncă

Directorul Serviciului
de Telecomunicații Speciale,
colonel-inginer Ștefan Coman

București, 14 septembrie 1994.
Nr. 632.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

referitoare la aplicabilitatea unor prevederi
din Hotărârea Guvernului nr. 59/1993 privind modul
de suportare a cheltuielilor de cazare în unele situații speciale

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Prevederile art. 1 alin. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 59/1993 privind modul de suportare a cheltuielilor de cazare în unele situații speciale se aplică până la 31 decembrie 1994.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

Secretarul general al Guvernului,

Viorel Hrebenciuc

București, 14 septembrie 1994.
Nr. 633.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Elene privind readmisia persoanelor
aflate în situație ilegală

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală, semnat la Atena la 6 iunie 1994.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

p. Ministru de interne,

Sandu Eugen,
secretar de stat

Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,

Teodor Viorel Meleşcanu

București, 14 septembrie 1994.
Nr. 635.

ACORD

între Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind readmisia persoanelor
aflate în situație ilegală

Guvernul României și Guvernul Republicii Elene, în dorința de a dezvolta cooperarea dintre cele două părți contractante, în scopul asigurării unei mai bune aplicări a dispozițiilor privind circulația persoanelor, pe baza respectării drepturilor și garanțiilor prevăzute de legile și reglementările în vigoare, respectând tratatele și convențiile internaționale și preocupate de a combate imigrările ilegale, au convenit, pe bază de reciprocitate, asupra celor ce urmează:

I. Readmisia cetățenilor părților contractante

ARTICOLUL 1

1. Fiecare parte contractantă readmite pe teritoriul său, la cererea celeilalte părți contractante și fără formalități, orice persoană care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare sau de ședere aplicabile pe teritoriul părții contractante solicitante, cu condiția de a se fi

stabilit sau prezumat că aceasta are cetățenia părții contractante solicitate.

2. Partea contractantă solicitantă readmite, în aceleași condiții, persoana în cauză dacă, în urma verificărilor ulterioare, se constată că aceasta nu avea cetățenia părții contractante solicitate în momentul ieșirii din teritoriul părții contractante solicitante.

ARTICOLUL 2

1. Cetățenia persoanei care face obiectul unei măsuri de returnare se consideră stabilită pe baza documentelor valabile, mai jos menționate:

- carte de identitate;
- certificat de cetățenie sau document de stare civilă;
- pașaport sau alt document de călătorie;
- carte de înregistrare consulară;
- livret sau acte militare.

2. Cetățenia se consideră ca prezumată pe baza unuia dintre elementele următoare:

- un document expirat, menționat la alineatul anterior;
- un document emis de autoritățile oficiale ale părții solicitate și care face dovada identității celui în cauză (permis de conducere, carnet de marinar etc.);
- autorizație și titluri de ședere expirate;
- fotocopie a unuia dintre documentele enumerate mai sus;
- declarații ale celui în cauză, primite legal de autoritățile administrative sau judiciare ale părții solicitante;
- depoziții ale unor martori de bună-credință, consemnate într-un proces-verbal.

ARTICOLUL 3

1. În cazul în care cetățenia este prezumată, pe baza elementelor menționate la articolul 2 paragraful 2, autoritățile consulare ale părții solicitate din statul solicitant eliberează pe loc un laissez-passer, care să permită returnarea persoanei în cauză.

2. În caz de dubii cu privire la elementele care să permită prezumția cetățeniei sau în cazul lipsei acestor elemente, autoritățile consulare ale părții solicitate procedează, într-un interval de 3 zile de la cererea părții solicitante, la audierea celui în cauză la locul unde se află. Această audiere este organizată de partea solicitantă, în acord cu autoritatea consulară în cauză, în cel mai scurt timp.

Dacă, la sfârșitul acestei audieri, se stabilește că persoana interesată are cetățenia părții solicitate, autoritatea consulară eliberează imediat un laissez-passer.

ARTICOLUL 4

1. Dispozițiile art. 1 și art. 3 se aplică, de asemenea, „mutatis mutandis”, cetățenilor terțelor state sau fără cetățenie care își au domiciliul, reședința permanentă sau dispun de un permis de ședere valabil pe teritoriul părții contractante solicitate. Astfel de cazuri vor fi rezolvate individual, prin acordul autorităților competente ale părților contractante, prevăzute la art. 8 din prezentul acord.

2. Dispozițiile paragrafului 1 nu se aplică persoanelor menționate în acesta, care au obținut drept de ședere sau de tranzit pe teritoriul părții contractante solicitante.

ARTICOLUL 5

Cheltuielile ocazionate de transportul până la frontiera părții contractante solicitate, al persoanelor a căror readmisie este cerută în baza articolelor precedente, cad în seama părții contractante solicitante.

II. Dispoziții generale și finale

ARTICOLUL 6

1. Autoritatea competentă a părții contractante solicitate este obligată să răspundă în scris într-un interval maxim de 14 zile la cererile de readmisie care îi sunt prezentate de autoritatea competentă a părții contractante solicitante.

Pentru Guvernul României,
Doru-Ioan Tărăcilă,
ministru de interne

2. Partea contractantă solicitată este obligată să preia într-un interval maxim de o lună persoana a cărei readmisie a acceptat-o.

Acest interval poate fi prelungit, în caz de necesitate, prin acord între autoritățile competente ale celor două părți contractante.

ARTICOLUL 7

Cele două părți contractante se vor consulta, ori de câte ori va fi necesar, pentru examinarea punerii în aplicare a prezentului acord.

Cererea de consultare se va prezenta de una sau de cealaltă autoritate competentă a părților contractante.

ARTICOLUL 8

1. Autoritățile competente ale celor două părți contractante, însărcinate cu aplicarea prezentului acord, sunt, din partea română, Ministerul de Interne — Direcția Generală de Pașapoarte și a Poliției de Frontieră, iar din partea elenă, Ministerul Ordinii Publice — Direcția Securității Statului.

2. Aceste autorități vor desemna, printr-un protocol ce se va încheia în termen de 2 luni de la data semnării prezentului acord, aeroporturile și alte puncte de trecere a frontierei, care vor putea fi utilizate pentru readmisie, precum și toate celelalte detalii referitoare la aplicarea prezentului acord.

3. Autoritățile sus-numite vor examina, la nevoie, fiecare caz în parte, privind cererile de tranzit pentru îndepărtarea cetățenilor terțelor state, aflați ilegal pe teritoriul uneia dintre cele două părți contractante.

ARTICOLUL 9

1. Dispozițiile prezentului acord nu aduc atingere obligațiilor de admisie sau de readmisie a cetățenilor străini, ce decurg pentru părțile contractante din alte acorduri internaționale.

2. Dispozițiile prezentului acord nu aduc atingere aplicării dispozițiilor Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, așa cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967.

3. Dispozițiile prezentului acord nu aduc atingere aplicării dispozițiilor acordurilor în domeniul protecției drepturilor omului, la care cele două state sunt părți.

ARTICOLUL 10

1. Fiecare dintre părțile contractante va notifica celelalte îndeplinirea procedurilor constituționale cerute, în ceea ce o privește, pentru intrarea în vigoare a prezentului acord, care va produce efecte după 30 de zile de la primirea ultimei notificări.

2. Prezentul acord va avea o durată de valabilitate de 3 ani și va fi reînnoit prin tacită reconducțiune pe perioade egale ca durată. El va putea fi denunțat printr-un preaviz de 3 luni, transmis pe cale diplomatică.

Drept pentru care reprezentanții părților contractante, împuterniciți în forma convenită în acest scop, au semnat prezentul acord.

Semnat la Atena la data de 6 iunie 1994, în limbile română, greacă și franceză, cele trei texte având aceeași valabilitate. În caz de divergență de interpretare, textul în limba franceză va prevala.

Pentru Guvernul Republicii Elene,
Stylianos-Angelos Papatthemelis,
ministru ordinii publice

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unui imobil situat în oraşul Sinaia,
judeţul Prahova, în administrarea Ministerului Justiţiei
şi a Ministerului Public****Guvernul României hotărăşte :**

Art. 1. — Se aprobă transmiterea, din patrimoniul Societăţii Comerciale „CERBUL“ — S.A. Sinaia*) în proprietatea publică a statului şi în administrarea Ministerului Justiţiei şi a Ministerului Public, a imobilului compus din teren şi construcţii, situat în municipiul Sinaia, b-dul Republicii nr. 34, judeţul Prahova.

Art. 2. — Predarea-primirea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părţi.

Art. 3. — Capitalul social al Societăţii Comerciale „CERBUL“ — S.A. Sinaia se va diminua cu valoarea imobilului prevăzut la art. 1 la data transmiterii, fără modificarea capitalului aferent Fondului Proprietăţii Private III — Transilvania.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU Contrasemnează:Ministru de stat,
ministrul finanţelor,**Florin Georgescu**Secretar de stat,
şeful Departamentului pentru
Administraţie Publică Locală,**Octav Cozmâncă**

Bucureşti, 16 septembrie 1994.

Nr. 638.

---

*) Societatea Comercială „CERBUL“ — S.A. Sinaia a fost înfiinţată prin Hotărârea Guvernului nr. 1041/1990 (anexa nr. 1, capitolul III, nr. crt. 127), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 26 septembrie 1990.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind numirea unui consul general**Guvernul României hotărăşte :**

Articol unic. — Se numeşte domnul Mihai Bujor Sion în calitate de consul general, şef al Consulatului general al României la Los Angeles.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU Contrasemnează:Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,**Teodor Viorel Meleşcanu**

Bucureşti, 19 septembrie 1994.

Nr. 664.

GUVERNUL ROMÂNIEI
HOTĂRÂRE
privind stabilirea zilei de 5 octombrie
ca „Ziua mondială a profesorului“

Având în vedere recomandarea UNESCO privind aniversarea anuală, la data de 5 octombrie, a Zilei mondiale a profesorului,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se stabilește ziua de 5 octombrie ca „Ziua mondială a profesorului“.

Art. 2. — Ministerul Învățământului va stabili anual măsurile care se impun cu acest prilej.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul învățământului,
Liviu Maior
p. Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,
Marcel Dinu,
secretar de stat

București, 30 septembrie 1994.
Nr. 680.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 611.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial“, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.